

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Δευτέρα. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ς' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 1 Ὀκτ. (Πρξ. θ' 10-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 24-30).

Εἶδησις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τρίτη. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ὀκτ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 37-45).

3. Τετάρτη. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ῥουσικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 3 Ὀκτ. (Πρξ. ιζ' 16-34)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 46-ζ' 1).

Σημείωσις. Ὅπου ἂν εορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτης φυλλάδος· καταβασιαὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἁγίου, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

4. Πέμπτη. Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ζ' 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

Σημείωσις. Ὅπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος· κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ἃ ζήτηι 13 Νοεμ. (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2. Ἰωάν. ι' 9-16).

5. Παρασκευή. Χαριτίνης μάρτυρος († 304)· Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ζ' 18-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

6. Σάββατον. Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'· Ἐρωτηίδος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ἤχου πλ. δ' (ἐκ τῆς ὁποίας παραλείπονται ὅλα τὰ νεκρώσιμα) συμψάλλεται μὲ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, εἰς στίχους 6, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου «*Τῆς πλευρᾶς ἐφραψάμενος*» κ.λπ. (ἀνὰ μίαν) καὶ τὰ ἔτερα 3 τῶν ἀποστίχων «*Ὡς περ μαργαρίτην σε*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὡς ὑπρέτης τοῦ Λόγου*», Καὶ νῦν, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς 3 μαρτυρικά τοῦ ἤχου «*Μάρτυρες Κυρίου*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», «*Εἴ τις ἀρετή*» (ἃ τινὰ εὐρίσκονται ὡς στιχηρὰ εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»), τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «*Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», καὶ τὸ γ' μετὰ τοῦ «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἰδιόμελον «*Τὰ θεῖα ἐποπτεύων*», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον, ἤχ. γ', «*Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ...*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεός Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ τῆς Παρακλητικῆς, εἰς δὲ τὴν β' στιχολ. τὰ τοῦ Μηναίου· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν

είρωμῶν (ἀλλ' ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἴρωμοὶ τῶν ὠδῶν γ', ς', η' καὶ θ' τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· στιχολογοῦμεν καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*». Εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀποστολε ἄγιε Θωμᾶ...*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἔωθινὸν θ', «*Οὕσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*» (Ἰω. κ' 19-31)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων. Ἦχος α', ἔωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «*Σέργιος καὶ Βάκχος*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*» (Παρακλ., ἦχ. πλ. δ', Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τὰ τῆς β' στιχο-

λογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὤδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν μαρτύρων στιχηρὰ 4 (τὰ 3 ἰδιόμελα «*Δαυτικῶς ἀνεβῶν*» κ.λπ. καὶ εἶτα τὸ «*Υποδησάμενος Σέργιος*» ἄνευ τοῦ Δόξα) –μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται*», β) «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*»–, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἴδου σκοτία καὶ πρωί*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Οἱ μάρτυρές σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιη' ἐπιστ., «*Ὁ σπείρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν*» (Λκ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

8. Δευτέρα. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

- 9. Τρίτη.** Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α΄ αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α΄ αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.
 Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι΄ Κυρ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)·
 Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ΄ 36-ι΄ 8).
- 10. Τετάρτη.** Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η΄ αἰ.).
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α΄ 12-20)·
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η΄ 22-25).
- 11. Πέμπτη.** Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).
 Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ΄ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η΄ 26-39)·
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ΄ 7-11).
- 12. Παρασκευή.** Προβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α΄ 27-β΄ 4)·
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ΄ 12-18).
***Σημείωσις.** Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου, ὡς παρατηρεῖ ὁ ὁσιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, ὁ καὶ συντάκτης τῆς ἰ. ἀκολουθίας αὐτοῦ, μετατίθεται «ἐκ τῆς ιβ΄ τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν καὶ ἐτελεύτησε, διὰ τὸ ἐκείνην συμπύπτειν τῇ νηστείᾳ τῆς μεγ. τεσσαρακοστῆς» (ὁ περ συνέβαινε κατ' ἔτος κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον).*
- 13. Σάββατον.** Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.
 Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44).
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε΄ 58-ις΄ 3)·
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς΄ 1-10).

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ΄ (Δ΄ ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαία ζ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης. Ἦχος β΄, ἑωθινὸν η΄.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου (τυπικὸν 11ης Ὀκτωβρ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*»· ἀντικοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ιδιόμελον αὐτῶν «*Τὰς μυστικὰς*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*», Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσειν*».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Ἐπερδεδοξασμένως εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, ἡ προστασία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐπερδεδοξασμένως εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*»), καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτο-

κίου· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ἡ' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ἧς ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ἐπερδεδοξαμένος εἶ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «*Πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

15. Δευτέρα. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὀσίου († 760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 12-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

16. Τρίτη. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αλ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 16-23)· Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Τετάρτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἄνδρῆος ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. β' 24-30)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

18. Πέμπτη. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἥ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοστόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὁμως αἶνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προσασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κολασ. δ' 5-11, 14-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λειτουργίας, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κωνινικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλῳ ἀφαιμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Παρασκευή. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαιν. (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

- 20. Σάββατον.** Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

Εἶδησις. Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος ἀπαραιτήτως προηγούνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἔσπερινου καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὄρθρου, δοξαστικά ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (τυπικὸν 20ῆς Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ).** Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου. Ἦχος γ', ἔωθινὸν θ'.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ἐκ νεότητός σου φέρων», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πνεύματος ἁγίου πλήρης», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητ., Σάβ. ἑσπέρας, ἦχ. πλ. δ').

Ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὰ τοῦ Μηναιίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα»–, Δόξα, τὸ θ΄ έωθινόν «Ὡς ἐπ΄ ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω», «Ταῖς τῶν δακρῦων σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κ΄ ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α΄ 11-19)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ς΄ Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Λκ. η΄ 27-39).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κα΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ΄ 10-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ΄ 22-24).

23. Τρίτη. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμειορτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἔσπερινόν ἀνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἀνευ καταβασῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος:

ἀποστόλου, Κυρ κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ» (Ματθ. ιγ' 54-58)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Τὸ Τυπικὸν (Ὁκτ. 23 §2) ὀρίζει εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου, ἃ τινα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηναῖον. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον ἂν ὑπάρχῃ πλήρης ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου (καὶ εἰ βούλεται ὁ προεστώς), εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς τρία: Ἰακώβου α' 1-18, β' 1-13 καὶ γ' 11-δ' 6, ἃ τινα εὐρίσκονται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου τὸ α' τῆ Τετ. τῆς λα' ἔβδ. ἐπιστ., τὸ β' τῆ Παρ. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ γ' τῆ Τετ. τῆς λβ' ἔβδ. ἐπιστολῶν.

24. Τετάρτη. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολ. α' 18-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 9-13).

25. Πέμπτη. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων· Ταβιθᾶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. α' 24-β' 1)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

26. Παρασκευή. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξι» (Παρακλ. ἤχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὗρατο» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προσασία». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β')

1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰῶνων τοῦ ἁγίου, «Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α΄) Παπαδοπούλου.

27. Σάββατον. Νέστορος μεγαλομάρτυρος († 306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44)· τὰ νεκρώσιμα τῆς Παρακλητικῆς παραλείπονται. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὀσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ πολέμῳ (1940). Ἦχος δ', ἑωθινόν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Μέγαν εὐρατο», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἀθλήσας καλῶς».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱεράς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱεράς Σκέπης ζητεῖ ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν φυλλάδα.

3. Ἡ ἀκολουθία τῆς τιμίας Σκέπης, οὔσης ἑορτῆς θεομητορικοῦ ἀμφίου, συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν τυπικὴν διατάξιν τῶν ὁμοειδῶν ἑορτῶν τῆς ἱεράς Ἐσθῆτος καὶ

τῆς τιμίας Ζώνης (Τ.Μ.Ε., 2 Ἰουλίου §§2-4, καὶ 31 Αὐγούστου §§2-4). Παράβαλε Ἡμερολ. Ἐκκλ. Ἑλλάδος ἔτους 1956 (σ. 147) καὶ ἐτῶν 1963-1968, «Δίπτυχα» ἔτους 2007· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» σ. 198 (§389, ὑποσ. 327).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου 6, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ὁ πιστὸς λαὸς σου», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῆς σκέπης σου τῆς σωστικῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τῆς σκέπης σου, παρθένε», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὰ τριαδικὰ «Ἐξίον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Τῆς σκέπης σου, παρθένε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Λόγον ἀγαθόν»].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς δὶς (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται)· εὐθὺς μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «Ὅτι ἠλόγηταί σου». Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Σκέπη πέφηνας» δὶς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ συναξάρια, πρῶτον τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα τὸ τῆς 28ης

τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) μετὰ τῆς ἱκετευτικῆς κατακλειδὸς αὐτοῦ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς [μετὰ τῶν μεγαλυναρίων], ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῇ φυλλάδι, καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Ἄπας γηγενής».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου προσόμοια 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ἦγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος*», «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*»–, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Αἶ δωρεαὶ τῆς σκέπης σου*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα (εἰς τὸ β' μετ' ἐφυμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*») [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66)].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὡς περ νεφέλη ἀγλαῶς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις... ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος*» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «*Ἄγγελιο τὴν σκέπην τῆς Θεοτόκου... Ἄπας γηγενής*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἕξις:

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον «*Τὸ φαιδρόν*», καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'·

«*Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀννυνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερώς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλής· σὲ γὰρ*

σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι·
Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δό-
ξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθύς ἡ κάτωθι δο-
ξολογία εἰς ἦχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δεΐξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύ-
ριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πληθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ
ἡμεῖς περιυβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε
χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενουῦς) ἱκεσίας,
τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ
ἐν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαίρεσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν
ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλε-
ται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρα-
εῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ
ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ
ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κα-
τευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀνα-
παύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστε-
ως καὶ πατριδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημιον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνὰ μνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθησαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπασον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἤρθη εὐφροσύνη καὶ χαρὰ· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίο-

μεν κλαυθμῶ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπαὺς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνεδείσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτὴς, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα ἀυλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. Δευτέρα. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὀσίου († 360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

- 30. Τρίτη.** Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἄρτεμιᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. β' 20-γ' 3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).
- 31. Τετάρτη.** Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ' ἔβδ. ἐπιστ. (Κολασ. γ' 17-δ' 1)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).